

BIDACTICA DE LA GEOGRAFIA

El departament de Geografia de la Universitat Autònoma ofereix als alumnes de cinquè curs una didàctica de la geografia i conscient que aquesta matèria ha de tenir una base pràctica. Li dedica un horari de cinc hores.

Aquesta didàctica consta de les classes pràctiques, d'un seminari i d'unes tutories, professor de didàctica-alumne universitari i es fa en un centre secundari, que és actualment l'Institut **FERRAN**

CASABLANCA de SABADELL.

D'acord amb l'ICE, la inspecció i el claustre de l'Institut, el professor de didàctica es fa responsable de la matèria de geografia en un segon curs. La classe s'imparteix un dia la setmana, en una sessió de tres hores, amb un descans entremig. L'horari no respon a la conveniència dels alumnes de la universitat, sinó al fet que considerem que la sessió d'una hora no permet desenvolupar una metodologia adequada.

Aquesta durada fa possible plantejar un problema, treballar-lo i arribar a algunes conclusions i possibilita de fer treballs pràctics fora de l'aula, quan cal fer observacions directes, mesuraments, comprovacions, quan cal recollir informació mitjançant treballs de camp, visites o enquestes.

Els alumnes de la Universitat assisteixen a la classe tot el curs escolar. De primer aprenen a observar, després col·laboren en treballs de grup, més tard ajuden a preparar les sessions i finalment agafen la responsabilitat de la classe amb alguna explicació breu o per planejar un treball pràctic.

Al seminari es discuteixen problemes proposats pels estudiants. Aquests problemes són molt diversos en temàtica i en importància; es qüestiona la metodologia, la transcendència de l'educació, com portar una classe ateses les diferents capacitats dels nois, les limitacions que té tot professor, el problema de la disciplina, etc.

El seminari no pretén resoldre totes les qüestions que té plantejades l'ensenyament, ens limitem a situar el problema i constatem que l'ensenyament té una problemàtica teòrica àmplia i oberta que demana una reflexió i un estudi que potser duraran tota la vida. Val a dir que enyorem la col·laboració d'especialistes que podrien ajudar a aprofundir més algunes de les qüestions que es plantejen (pedagogia, psicologia, sociologia, etc.). Aquesta és la part més teòrica del seminari però necessària perquè tan perillós és un aprenentatge sense pràctica com una pràctica sense comprensió conceptual.

Una altra feina del seminari consisteix a criticar la classe amb els alumnes de BUP, comentar encerts i mancances, proposar estratègies noves i plantejar la sessió pràctica següent. Aquesta part del seminari és essencialment pràctica i el seu objectiu no és explicar sinó aplicar i resoldre. Cal que els futurs professors aprenguin què han d'observar i com, que sàpiguen descobrir les mancances del noi, que sàpiguen preparar una sessió i posar-la en pràctica, com corregir els errors que fan els nois; com avaluar els resultats i com utilitzar aquests resultats per ajustar la seva actuació.

Temari de l'assignatura Eco-geografia.

L'objectiu de l'assignatura és donar una visió sistèmica de la

natura a fi de **La pràctica docent també planteja l'adquisició d'un nombre considerable d'estratègies i coneixements instrumentals per motivar els nois, per saber com establir-hi un diàleg, com ordenar les idees per donar-los una seqüència lògica, com arribar a formular una síntesi, etc.**

Les tutories estudiant universitari-professor de didàctica són per preparar i orientar individualment la intervenció personal de l'alumne a la classe de BUP a fi de garantir tant com es pugui l'èxit de la seva actuació. A meitat del segon trimestre, en una segona reunió, comenten el dossier de la classe, en el qual cada estudiant de la Universitat anota les seves observacions i reflexions. Aquesta entrevista permet discutir punts de vista, qüestionar opinions poc argumentades, i sobretot, ajudar a analitzar la seva actitud.

recursos que
l'hora d'aber-
ndica, per tant,
en compte a
ral i els si-
uses bases

1. El medi ambiental i les seves característiques positives.

2. Variables físiques del medi natural

- litologia
- geomorfologia
- processos geomorfològics
- hidrologia i hidrogeologia
- factors geotècnics
- recursos geològics
- clima
- vegetació
- paisatge

PILAR BENEJAM I ARGUIMBAU

3. Bases ecològiques per a una ordenació del territori

- noció de sistema
- la biosfera com a sistema
- l'ecosistema
- cicles biogeoquímics
- fluxos d'energia i productivitat dels ecosistemes
- ecosistemes joves i madurs
- l'ordenació territorial.

Además de les classes teòriques la part important del curs consisteix en realitzar un treball de camp i de gabinet sobre la planificació física d'una zona determinada a partir de l'anàlisi d'una realització humana superada o curta sobre el medi natural.